

ဒန်နီယယ်ကျမ်း - တစ်ရာခွဲကြောက်ဆယ့်သုံးခန်း

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖွင့်လှစ်တင်ပခြင်း—ဒန်နီယယ်ကျမ်း အခန်း ၁၁ ကို လေ့လာသုံးသပ်ခြင်း

Jeff Pippenger
2024-03-28

ယခုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒန်နီယယ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ ကို ဆက်လက်လေ့လာသွားကမည်။

မဒေါလူ ဒါရီယု၏ ပထမနှစ်တွင်လည်း ငါသည် သူ့ကို အတည်ပုဂ္ဂိုလ် ခိုင်ခံ့စေရန် ရပ်တည်ခဲ့၏။ ယခုမူကား ငါသည် သင့်အား အမှန်တရားကို ပြောပြပါ။ ကြည့်ရှုလော့၊ ပါးရှားပြည်၌ မင်းကြီးသုံးပါး ထပ်မံပေါ်ထွန်းလိမ့်မည်။ စတုတ္ထမင်းကြီးမူကား သူတို့အားလုံးထက် အလွန်ချမ်းသာကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်။ သူသည် မိမိ၏ ကျွမ်းကျင်မှုအားဖြင့် ရရှိသော တန်ခိုးနှင့် ဂရိန်ငွေတင်ကို ဆန့်ကျင်ရန် အားလုံးကို လှုံ့ဆော်လိမ့်မည်။ ထိုနောက် အင်အားကြီးသော မင်းကြီးတစ်ပါး ပေါ်ထွန်းလာ၍ ကြီးမားသော အာဏာပိုင်စိုးမူဖြင့် အုပ်စိုးကာ မိမိအလိုရှိသမျှအတိုင်း ပြုလုပ်မည်။ သူပေါ်ထွန်းလာသောအခါ သူ၏နိုင်ငံတော်သည် ကျိုးပဲ့သွား၍ ကောင်းကင်၏ လတေခါးလေးမျက်နှာသို့ ခဲ့ဝင်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူ၏အမျိုးအနွယ်ထံသို့ မရောက်ဘဲ၊ သူအုပ်စိုးခဲ့သော အာဏာပိုင်စိုးမူအတိုင်းလည်း မဖျက်ရ။ အကြောင်းမူကား သူ၏နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့မှအပ အခြားသူတို့အတွက် ဆုတ်ယူဖယ်ရှားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဒန်နီယယ် ၁၁:၁-၄။

ဂါဗရိလသည် မိမိလည်း ဒါရီယု၏ ပထမနှစ်၌ သူနှင့်အတူ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြောင်း ဒန်နီယယ်အား စတင်အသိပေးသည်။ ထိုနှစ်သည် ဒါရီယု၏ တူဖွဲ့သော သူ၏ စစ်သူကြီးကြား ဗာဗုလုန်ကို သိမ်းယူ၍ ဗလေရာဇာကို သတ်ခဲ့သော နှစ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဆယ်မခန်း၏ ပထမပိုဒ်အရ ဒန်နီယယ်သည် ဤရူပါရုံကို ကိုရု၏ တတိယနှစ်တွင် လက်ခံရရှိခဲ့သည်ဖြစ်သဖြင့်၊ ဂါဗရိလက “အဆုံးကာလ” ကို ကိုယ်စားပြုသော သင့်ကတေများအဖွဲ့ ဒါရီယုနှင့် ကိုရု နှစ်ဦးစလုံးကို သတ်မှတ်ဖော်ပြပြုကြရမည်။ ဗလေရာဇာနှင့် ဗာဗုလုန်တို့သည် ဘီစီ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် မဒေါ-ပါရရှန် အင်ပါယာ၏ သိမ်းယူခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။

“ကိုရုသည် ဗာဗုလုန်မြို့ကို ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ဘီစီ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် လူညံ့ကွက်ဖွင့် ထိုမြို့ကို သိမ်းယူခဲ့သည်။ ပါရရှန်းတို့က သတ်ဖြတ်ခဲ့သော ဗလေရာဇာ သဆုံးခြင်းနှင့်အတူ၊ ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတော်သည် တည်ရှိမှု ရပ်စဲသွားခဲ့သည်။” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 46.

ဘီစီ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် ဒန်နီယယ် ကိုးခန်းကို မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

“ယခင်အခန်း [အခန်း ရှစ်] တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားသော ရူပါရုံသည် ဘီလ်ရာဇ၏ သုံးနှစ်မကြာနှစ်၊ ခရစ်မတိုင်မီ 538 ခုနှစ်တွင် ပေးအပ်ခံရသည်။ ထိုတူညီသောနှစ်၌ပင်၊ ဒါရီယု၏ ပထမနှစ်လည်းဖြစ်သော ထိုနှစ်တွင်၊ ဤအခန်း [အခန်း ကိုး] ၌ ဖော်ပြထားသော အဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

ဘီစီ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင်၊ ဗလေရာဇာ၏ တတိယနှစ်နှင့် နောက်ဆုံးနှစ်ဖြစ်သော ဒါရီယု၏ ပထမနှစ်၌၊ ထာဝရဘုရားသည် ခါလဒဲပြည်ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍၊ အဲဒီပြည်ကို လူဆိတ်ညံ့ရာဖြစ်စေတော်မူ၏။

ဤပည့်တစ်ပင်လုံးသည် ဆိတ်ညံ့ပျက်စီးရာ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ အံ့ဩခင်းအရာလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤနိုင်ငံများသည် ဗာဗုလုန်မင်းကို ခုနှစ်ဆယ်နှစ်တိုင်အောင် အစခေရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခုနှစ်ဆယ်နှစ် ပည့်စုံသောအခါ ငါသည် ဗာဗုလုန်မင်းနှင့် ထိုလူမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ခါလဒ်ပည့်ကိုလည်းကောင်း၊ သူတို့၏အပစ်ပစ်ဒုစရိုက်ကင်းရှင်း အပစ်ပေးမည်။ ထိုပည့်ကိုလည်း အစဉ်အမပြုဆိတ်ညံ့ပျက်စီးရာ ဖြစ်စေမည်။ ယရေမိ ၂၅:၁၁၊ ၁၂။

အခန်းငယ် ၁၀ တွင်၊ ဗာဗုလုန်၏ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခင်းသို့ ဦးတည်ဆောင်ရွက်တော်မူစဉ် သခင်ဘုရားသည် “နောက်မှ” ဟူသော စကားလုံးကို အသုံးပြုတော်မူသည်။ ဗာဗုလုန်သည် လူမနဘော် ပျက်စီးခင်းသို့ ရောက်စေခြင်းခံရသော “နောက်မှ” သခင်ဘုရားသည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်အတွက် မိမိ၏ ကောင်းမပြုသော အမှုကို ဆောင်ရွက်တော်မူမည်။

အကခြင်းမူကား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်၌ အနှစ်ခုနှစ်ဆယ် ပည့်စုံပီပြင်တော်မူ ငါသည် သင်တို့ကို အောက်မေ့လာ၍၊ သင်တို့ကို ဤအရပ်သို့ ပြန်လာစေခြင်းအားဖြင့် သင်တို့အပေါ်၌ ငါ၏ ကောင်းသော စကားတော်ကို ပည့်စုံစေမည်။ ယရေမိ ၂၅:၁၀။

နှစ်ပေါင်း ခုနှစ်ဆယ်ကပြသော သုံးပန်းဘဝသည် ခရစ်မပေါ်မီ 606 ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သည်။

“ဘီစီ 606 ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သော အနှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကာလသည် ယခုအခါ ၎င်း၏ အဆုံးသတ်သို့ နီးကပ်လာနေပြီဖြစ်ကြောင်း ဒံယလေ နားလည်ခဲ့သည်။” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

ခုနှစ်ဆယ်နှစ်ကပြသိမ်းပိုက်ခံရခြင်းသည် ဘီစီ 606 ခုနှစ်တွင် စတင်၍၊ ဘီစီ 538 ခုနှစ်တွင် ဗလေရာဇာ သခင်ဆုံးခင်းနှင့် ဗာဗုလုန်ပျက်စီးလွင်ပြင်ဖြစ်သွားခြင်းတို့ပီပြင်တော်မူ နှစ်နှစ်အကပြဖြစ်သော ဘီစီ 536 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုကာလသည် ကုရု၏ တတိယနှစ်ဖြစ်သည်။ ဂါဗရုလသည် ဟိဒဒကောလေမဖြစ်နှင့်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပျောက် ကုရု၏ တတိယနှစ်၌ သတ်မှတ်ထားပြီး၊ အခန်းကီ ၁၁ ၏ မှတ်တမ်းကို ဒါရီ၏ ပထမနှစ်ကို ရည်ညွှန်းလျက် စတင်သည်။ ထိုသို့ပျက်ခြင်းအားဖြင့် သူသည် သီးခြားသတ်မှတ်ထားသော နှစ်နှစ်ကို ဖော်ထုတ်ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဘီစီ 538 ခုနှစ်နှင့် ဘီစီ 536 ခုနှစ်တို့သည် နှစ်ခုစလုံး ချိန်းချက်ထားသောအချိန်များဖြစ်ကြ၏။ ဘီစီ 538 ခုနှစ်သည် ခုနှစ်ဆယ်နှစ်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက် အဆုံးသတ်ရမည့် ချိန်းချက်ထားသောအချိန်ဖြစ်ပြီး ဘီစီ 536 ခုနှစ်သည် ဘီစီ 538 ခုနှစ် “နောက်မှ” သခင်သည် မိမိလူမျိုးအတွက် ကောင်းသောအမှုကို ဆောင်ရွက်တော်မူမည့် ချိန်းချက်ထားသော ပရောဖက်ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ခရစ်မတိုင်မီ ၅၃၈ ခုနှစ်နှင့် ခရစ်မတိုင်မီ ၅၃၆ ခုနှစ်တို့သည် နှစ်ခုစလုံး ခန့်အပ်ထားသောအချိန်များဖြစ်ကြပြီး ထိုအချိန်များကို သမိုင်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ပထမဦးမှာ မိဒဒမိုး၏ ပထမဘုရင်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယဦးမှာ ပါရှားအမျိုး၏ ပထမဘုရင်ဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ်သော ဣသရေလလူမျိုးသည် အမှန်တကယ်သော ဗာဗုလုန်မြို့ ချုပ်နှောင်ခံရသော နှစ်ပေါင်းခုနှစ်ဆယ်ကာလ၏ အဆုံးသတ်သည်၊ ဝိညာဉ်ရေးရာ ဣသရေလသည် ဝိညာဉ်ရေးရာ ဗာဗုလုန်၌ အဒေါ် ၅၃၈ ခုနှစ်မှ ၅၃၆ ခုနှစ်တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခွဲကလေးကို ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။ ၅၃၆ ခုနှစ်သည် “ခန့်အပ်ထားသောအချိန်” တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပြီး ထိုနောက် ပရောဖက်ပျောက်အရ “အဆုံးကာလ” ဟု သတ်မှတ်ထားသောကာလသည် စတင်ခဲ့သည်။ ခရစ်မတိုင်မီ ၅၃၈ ခုနှစ်နှင့် ခရစ်မတိုင်မီ ၅၃၆ ခုနှစ်တို့ကို “ခန့်အပ်ထားသောအချိန်” အဖြစ် ကိုယ်စားပြုပေးပြောသကဲ့သို့၊ “အဆုံးကာလ” ဟု ကိုယ်စားပြုထားသော ကာလတစ်ခု၏ အစပျက်ချိန်ကိုလည်း အမှတ်အသားပြုထားသည်။

“ဤအပိုင်းအထန်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု မရပ်မနား ကပြမှု၌ခွဲသော ဤကာလရည်အတွင်းတွင် မကြော်ငြာပေါ်ရှိ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်သည်၊ ပည့်နှင့်ဒဏ်ကာလအတွင်း ဗာဗုလုန်၌

ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသော ကုသရလေအမျိုးသားတို့ကဲ့သို့ပင် အမှန်တကယ် ချုပ်နှောင်ခြင်းအောက်၌ ရှိခဲ့သည်။” Prophets and Kings, 714.

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးသည် မူလအကျိုးပြုပထမ ပြည့်စုံခဲ့သော ကာလများထက် နောက်ဆုံးသောကာလများကို ပို၍ တိတိကျကျ ရည်ညွှန်းလျက်ရှိသည်။ ထိုကမ္ဘာနှင့် ခရစ်မတိုင်မီ ၅၃၈ ခုနှစ်နှင့် ဘုရင် ဒါရီယု၊ ထိုအတူ ခရစ်မတိုင်မီ ၅၃၆ ခုနှစ်နှင့် ဘုရင် ကုရုတို့သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်ရှိ “အဆိုးကာလ” ကို ကိုယ်စားပြုကြပြီ။ ထိုဘုရင်နှစ်ပါးသည် သမုမတ ရဂေင်နှင့် ပထမမမြောက် သမုမတ ဘုရင်တို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်အဖွဲ့ ရုပ်တည်ကပြသည်။ ခရစ်မတိုင်မီ ၅၃၈ ခုနှစ်နှင့် ၅၃၆ ခုနှစ်တို့သည် အမှတ်မှတ်တိုင်တစ်ခုကို ကိုယ်စားပြုကြပြီ။ ထိုရက်စွဲနှစ်ခုလုံးကို အမှတ်မှတ်တိုင်တစ်ခုတည်းကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟု နားလည်ရသည်။ “အဆိုးကာလ” ၏ အမှတ်မှတ်တိုင်မှာ သင့်ကတေနှစ်ခုဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းထားပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ရဂေင်နှင့် ပထမမမြောက် ဘုရင်တို့၏ အဖွဲ့ကဲ့သို့ပင် ထိုသင့်ကတေနှစ်ခုလုံးသည် တစ်နှစ်တည်းအတွင်း ပြည့်စုံလာတတ်သည်။ သို့သော် ယင်းသည် ယဘောယုစည်းမျဉ်း၏ ခြွင်းချက်သာ ဖြစ်သည်။ အကခြင်းမူကား မောရှေ၏ ခေတ်သမိုင်းတွင် “အဆိုးကာလ” ၏ အမှတ်မှတ်တိုင်မှာ အာရုန်နှင့် မောရှေတို့၏ မွေးဖွားခြင်း ဖြစ်ပြီး ထိုနှစ်ဦး၏ မွေးဖွားခြင်းသည် သုံးနှစ်ကာလခွဲသည်။ ခရစ်တော်၏ သမိုင်းတွင်လည်း ဗတုတိဇဆရာ ယောဟန်နှင့် ခရစ်တော်တို့၏ မွေးဖွားခြင်းသည် ခြောက်လကာလခွဲသည်။

“အဆိုးကာလ” နှင့်အတူ၊ ခရစ်တော်ကိုဆန့်ကျင်သောသူ၏ သမိုင်း၌ ထိုအချိန်မှာ ၁၇၉၈ နှင့် ၁၇၉၉ ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကခြင်းအရာတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ၁၇၈၉ ခုနှစ်တွင် စတင်ကာ၊ မိမိအတွက် ချိန်းဆိုထားသော အချိန်၌ ၁၇၉၉ ခုနှစ်၌ အဆုံးသတ်သည့် ဆယ်နှစ်တာ ကြာမြင့်ခဲ့သည်။ ထိုနည်းတူ ၁၇၉၈ သည်လည်း ချိန်းဆိုထားသော အချိန်တစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်နှစ်ကို ပေါင်းစည်းကာပြည့်လျှင် သားရဲအား ပေးအပ်ခံရသော သစေ့နိုင်သည့် ဒဏ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ သားရဲအပေါ် စီးနှင်းကာ ၎င်းကို အုပ်စိုးခဲ့သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဖော်ထုတ်ပြောပြသည်။ ဒါရီယုသည် မိမိ၏ရန်သူကို “နံရံ” မှတစ်ဆင့် မိမိ၏စစ်တပ်ကို ဝင်စေခြင်းအားဖြင့် အနိုင်ယူခဲ့သော မင်းကြီးဖြစ်ပြီး သူသည် “သံကန်လန်ကာ” ၏ နံရံကို ဖျိချခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ရန်သူကို အနိုင်ယူခဲ့သော ရဂေင်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ကုရုသည် ပထမ ဘုရင်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အကခြင်းမှာ ကုရုကို ကုရု မဟာဟု သိကြကဲ့သို့၊ ဂျေရီ ဘုရင် ပထမသည် ပိုမိုကြီးမားသော ဘုရင်ဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံး ဘုရင်သည် ပိုမိုငယ်သော ဘုရင်ဖြစ်သောကမ္ဘာကြီးတည်း။

ဤမင်းကြီးနှစ်ပါးနှင့် ၎င်းတို့ကို ကိုယ်စားပြုသော နှစ်နှစ်ခုတို့သည် အမှန်အားဖြင့် သင့်ကတေတစ်ခုတည်းဖြစ်ကြသောကမ္ဘာကြီး ဖြစ်သည်။ တစ်ခုသည် ဗာဗုလုန်အင်ပါယာ အုပ်စိုးမည့် နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကာလကို မှတ်သားထားသည်။ ထိုနှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကာလသည် BC 538 တွင် မိမိအပိုင်ထားသော အချိန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ဒါရီယုဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသည်။ နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကာလ ဖမ်းသိမ်းခံရခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် BC 536 တွင် မိမိအပိုင်ထားသော အချိန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ကုရုဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ၎င်းတို့နှစ်ခုကို ပေါင်းစည်းလျှင် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်မူသော အလင်းကို တံဆိပ်ဖွင့်ရမည့် “အဆိုးကာလ” ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ 1798 ခုနှစ်တွင် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၁၄ မှ ပထမကောင်းကင်တမန်သည် “အဆိုးကာလ” သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး Sister White က ထိုကောင်းကင်တမန်သည် “ယရေခရစ်တော်ပင် ဖြစ်၍ ထိုထက်နည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်” ဟု ဆိုထားသည်။

ကိုရု၏ နန်းစံသက္ကရာဇ် တတိယနှစ်၌ ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်၏ မင်းသားတော်ဖြစ်သည့် မိကုခလေနှင့် ကောင်းကင်တမန်တို့အပေါ် အာခန်ဂျယ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုအရှင်သည် ကိုရုနှင့် ဆက်ဆံဆောင်ရွက်ရန် ဆင်းသက်လာ၍၊ ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်အား ယရေရုလင်သို့ ပြန်လာစေခြင်းနှင့် မျိုတော်၊ သန်ရှင်းရာဌာန၊ လမ်းများနှင့် မျိုးရိုးများကို

ပန်လည်တည်ဆောက်စေခြင်းတို့ကို ခွင့်ပြုပြည့် အမိန့်တော် သုံးရပ်အနက် ပထမအမိန့်တော်ကို ကိုရု ကြညာစရေနံ ဦးတည်ပေးမည့် အလင်းကို အတည်ပြုရန် ဆင်းသက်လာတော်မူ၏။ ထိုအမှတ်သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ “အဆုံးကာလ” တွင် စတင်ခဲ့သော ပထမကောင်းကင်တမန်နှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ အမှုကို ပုံဆောင်ကျိတ်ပြင်ပြောခဲ့သည်။

အဆုံးကာလ၌ ဒါရီယုမင်းနှင့် ကုရုမင်းတို့၏နရေကများအတွင်း မိကခလေ၏ဆင်းသက်လာခြင်းသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ရောက်ရှိလာခြင်းကို ကိုယ်စားပြုပြီး ထိုနှစ်ခုသည် အတူတကွ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌ “အဆုံးကာလ” တွင် ထိုကောင်းကင်တမန်တော်တည်းဟူသော တူညီသည့်ကောင်းကင်တမန်၏ရောက်ရှိလာခြင်းကို မှတ်သားဖော်ပြကြသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်သည် “အဆုံးကာလ” ၏ကာလပိုင်းကို စတင်ပေးခဲ့ပြီး ထိုနှစ်သည် ခန့်အပ်ထားသောအချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ ခန့်အပ်ထားသောအချိန်ဟူသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ရပ်၏ အဆုံးသတ်ကို ဖော်ညွှန်းသည်။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် ခေတ်သစ်ဝိညာဉ်ရေးကုသရလေ၏ ပထမ “ကာဒရေ” ၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပုန်ကန်မှုသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်ရှိ “ခန့်အပ်ထားသောအချိန်” ၌ အဆုံးသတ်သည့် တစ်ရာနှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်ကာလ၏ အစဖြစ်ခဲ့သည်။ တစ်ရာနှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်ရာခွဲခြားခြင်းသည် ဆယ်ဖိုတစ်ဖို၊ သို့မဟုတ် တစ်ဆယ်ပုံတစ်ပုံ ဖြစ်ပြီး ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြားခြင်းသည် အဆုံး၌ ပထမကောင်းကင်တမန်၏လှုပ်ရှားမှုသည် သမိုင်းထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ တစ်ရာနှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်၏ အဆုံးဖြစ်သော ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် တတိယကောင်းကင်တမန်၏လှုပ်ရှားမှုသည် သမိုင်းထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ဒန်နီယလေ အခန်း ၁၁ ၏ ပထမပိုဒ်တွင် ဂါဗရိလသည် ဖော်ပြထားသော သမိုင်းသည် အဆုံးကာလဖြစ်သော ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌ ဆိုရမူ စတင်သည်ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြခြင်း သတိထား၍ တိကျစွာ ဖော်ထုတ်ထားသည်။ ထိုနရေရရှိ မဟာဆုရသည် ပို၍ကိန်းမှားသော ဘုရားကို ကိုယ်စားပြုပြီး သူ၏နောက်တွင် ဘုရင်သုံးပါး လိုက်ပါမည်ဖြစ်ကာ၊ ထိုနောက် ၎င်းတို့အားလုံးထက် များစွာ ပို၍ ချမ်းသာကျယ်ဝန်းစေတော့တော့ရင်တစ်ပါး ပေါ်ထွက်လာမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကမ္ဘာ ဂရိပ်ပြည်တစ်ခုလုံးကို လှုပ်ရှားစေသော ထိုချမ်းသာကျယ်ဝန်းစေတော့တော့ရင်သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်မှစ၍ ရေတွက်လျှင် ဆဋ္ဌမမြောက် သမုမတဖြစ်သည်။

ဒံယလေ အခန်းကိရိ ၁၀ ၏ အဖော်အပျက်များတွင်၊ ဒံယလေသည် ငိုကြွေးမည်တမ်းနသောအဖော် ဖော်ပြထားပြီး ထိုမည်တမ်းခြင်းအတွင်းအကျအတွင်း သူသည် ရှုပါရုံကို မငြိတူစေဘဲ ခရစ်တော်၏ ပုံသဏ္ဍာန်သို့ ပြောင်းလဲခြင်းကို ခံရသည်။ နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်ကပြ မည်တမ်းခြင်းကာလသည် ရှင်ပန်ထမမြောက်ခြင်းတစ်ရပ်နှင့် အဆုံးသတ်သော သခေခြင်းကာလတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အခန်းကိရိ ၁၀ တွင် မိကခလေသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာခဲ့ပြီး ယုဒ ၇ ၌ သူ ဆင်းသက်သောအခါ မိုးရှုကို ရှင်ပန်ထမမြောက်စေသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကိရိ ၁၁ တွင် မိုးရှု (နှင့် ဧလိယ) သည် သတ်ဖြတ်ခံရပြီး လမ်းမပေါ်တွင် သင့်ကတေဆိုင်ရာ သုံးရက်ခွဲကပြ သဆုံးလျက် ရှိနေကြသည်။ ထိုနောက် မိုးရှုသည် (ဧလိယနှင့်အတူ) “ကိရိဿာအသံ” ဖြင့် ရှင်ပန်ထမမြောက်စေခြင်းကို ခံရသည်။

သုံးရက်ခွဲပြီးနောက် ဘုရားသခင်ထံမှ အသက်၏ဝိညာဉ်သည် သူတို့အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ၍၊ သူတို့သည် မိမိတို့၏ခြေထောက်ပေါ်၌ ရပ်ကပ်ကြ၏။ ထိုသူတို့ကို မငြိသောသူတို့အပေါ်၌ ကိရိမှားသောကမ္ဘာကြွေခြင်း ကျရောက်လေ၏။ ထိုနောက် ကောင်းကင်မှ သူတို့အား “ဤအရပ်သို့ တက်လာကပြော” ဟု ဆိုသော အသံကြားတစ်သံကို သူတို့ကပြောကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့သည် မိုဟ်းတိမ်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ တက်ကပြော၏။ သူတို့၏ ရန်သူတို့သည်လည်း သူတို့ကို မငြိကပြော၏။ ဗျာဒိတ် ၁၁:၁၁၊ ၁၂။

၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင်၊ ယရှေ့ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့တော်မူပြီး သမ္မာတရားတော်ဖွဲ့တော်မူသကဲ့သို့ မိကဆာအလေလည်းဖွဲ့တော်မူကာ၊ အာလဖနှင့် ဩမဂေါတော်လည်းဖွဲ့တော်မူသော တန်ခိုးကြီးကောင်းကင်တမန်သည် မိမိလက်တော်၌ သတင်းစကားတစ်ပါးကို ကိုင်ဆောင်လျက် ဆင်းသက်တော်မူ၏။ မိမိလက်တော်၌ရှိသော စာအုပ်ငယ်သည် နောက်ဆုံးကာလများတိုင်အောင် တံဆိပ်ခတ်၍ ပိတ်ထားခဲ့သော ဒန်နီယလေကျမ်း၏ အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

“ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ သမ္မာကျမ်းစာ၏ ကျမ်းအပေါင်းတို့သည် ဆုံတွဲ၍ အဆုံးသတ်ကပြသည်။ ဤနရောတွင် ဒီယလေကျမ်း၏ ဖြည့်စွက်ချက် ရှိ၏။ တစ်ကျမ်းမှာ ပရောဖက်ပျောက် ဖြစ်၍၊ အခြားတစ်ကျမ်းမှာ ဗျာဒိတ်ဖွင့်ပျောက် ဖြစ်၏။ တံဆိပ်ခတ်ထားသော ကျမ်းသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း မဟုတ်ဘဲ၊ နောက်ဆုံးသောကာလများနှင့် သက်ဆိုင်သော ဒီယလေ၏ ပရောဖက်ပျောက်အပိုင်းပင် ဖြစ်၏။ ကောင်းကင်တမန်က ‘သို့ရာတွင် အို ဒီယလေ၊ သင်သည် စကားတို့ကို ပိတ်ထား၍၊ အဆုံးကာလတိုင်အောင် ကျမ်းကို တံဆိပ်ခတ်လော့’ ဟု အမိန့်ပေးခဲ့သည်။ ဒီယလေ ၁၂:၄။” တမန်တော်တို့၏ လုပ်ငန်းများ၊ 585.

နောက်ဆုံးသောကာလများနှင့် သက်ဆိုင်သော ဒီယလေ၏ပရောဖက်ပျောက်အပိုင်းမှာ အခန်း ၁၁ ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ အခန်း ၁၁ ၏ နောက်ဆုံးခြောက်ပိုဒ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပို၍တိတိကျကျဆိုရလျှင် ထိုနောက်ဆုံးခြောက်ပိုဒ်အတွင်း ထပ်မံဖော်ပြထားသော အခန်းအတွင်းရှိ သမိုင်းဖွဲ့ရပ်များပင် ဖြစ်သည်။

“ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆုံးရှုံးရန် အချိန်မရှိကပြီ။ စိုးရိမ်ဖွယ်ကာလများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေ့တွင် ရှိနေကပြန်သည်။ ကမ္ဘာကြီးသည် စစ်ပွဲ၏ ဝိညာဉ်တော်ကခြောင့် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ မကဗြဓီ ပရောဖက်ပျောက်များတွင် ဖော်ပြထားသော ဒုက္ခ၏ အခင်းအကျင်းများသည် ဖြစ်ပျက်လာကပြန်မည်။ ဒီယလေကျမ်း အခန်းကြီး ၁၁ ပါ ပရောဖက်ပျောက်သည် ၎င်း၏ ပညာစုံသော ပညာမမြောက်ခြင်းသို့ အလွန်နီးကပ်လာပြန်သည်။ ဤပရောဖက်ပျောက်၏ ပညာမမြောက်ခြင်းအဖွဲ့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော သမိုင်းအများအပြားသည် ထပ်မံ၍ ပြန်လည်ဖြစ်ပျက်လာလိမ့်မည်။” Manuscript Releases, number 13, 394.

ဒီယလေ အခန်းကြီး ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၁၆ သည် အခန်းငယ် ၄၁ တွင် ထပ်မံပေါ်လွင်လာသော သမိုင်းတစ်ရပ်ကို ဖော်ပြထားသည်။ အကခြောင်းမှာ ထိုအခန်းငယ်တွင် မြောက်ဘက်၏ ဘုရင်သည် ဘုန်းအသရပေညွှန်စုံသော ပညာရှိ ရပ်တည်လျက်ရှိသောကခြောင့် ဖြစ်သည်။ အခန်းငယ် ၁၆ ၏ သမိုင်းသည် ရောမစစ်ဗိုလ် Pompey သည် ယုဒနှင့် ယရှေ့ရှုလင်ကို သိမ်းသွင်းအုပ်ချုပ်ခြင်းအောက်သို့ ခေါ်သွင်းခဲ့သော အချိန်ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။

သို့ရာတွင် သူ့ကိုဆန့်ကျင်၍လာသောသူသည် မိမိအလိုရှိသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်မည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ရှေ့၌ အဘယ်သူမျှ မရပ်တည်နိုင်ကပြီ။ ထိုပင် သူသည် ဘုန်းအသရတော်နှင့်ပညာစုံသော ပညာရှိ ရပ်တည်လိမ့်မည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုပင်သည် သူ၏လက်ဖွင့် ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဒီယလေ 11:16။

ဤအခန်းငယ်ကို ထိုအခန်းငယ်မတိုင်မီရှိသော အခန်းငယ်များကို ကျွန်ုပ်တို့ သုံးသပ်ရာ၌ အခြေခံမှတ်တိုင်အဖွဲ့ အသုံးပြုရန် ရည်ရွယ်ထားသဖြင့်၊ ဤနားလည်ချက်ကို ဦးစွာ တည်ထောင်လိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သုံးနှင့် လေး အခန်းငယ်များ၌ ပါရှိသော အလက်ဇန်းဒါး မဟာ၏ နိုင်ငံတော် ပျက်သုဉ်းပြီးနောက် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်လာသော သမိုင်းကခြောင်းသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် အစပျက်ခြင်းကို ပြောရန်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုနောက် လက်ရှိ ယူကရိန်းစစ်ပွဲ၊ အနောက်နိုင်ငံတို့၏ အင်အားများအပေါ် ပူတင်၏ အောင်ပွဲ၊ နှင့် ထိုနောက် ပူတင်၏

ရုံးခိုမှုကို သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ကာ၊ ထိုအရာသည် အခန်းငယ် ၁၆ သို့ ဦးတည်သွားကခြင်းကို ပြောရန်လည်း ဖြစ်သည်။

“မကြောက်ဘက်ရှင်ဘုရင် အနုတီအိုကပ်၏ ရှေ့၌ အီဂျစ်သည် မရပ်တည်နိုင်ခဲ့သော်လည်း၊ ယခု မိမိအား ဆန့်ကျင်၍ လာရောက်သော ရောမလူမျိုးတို့၏ ရှေ့၌ အနုတီအိုကပ်လည်း မရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပေ။ ဤတိုးတက်ပေါ်ထွန်းလာသော အာဏာ၏ ရှေ့၌ နိုင်ငံတော်တစ်စုံတစ်ခုမျှ ဆက်လက်၍ ခုခံနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပေ။ ဘီစီ ၆၅ ခုနှစ်တွင် ပွန်ပသေသည် အနုတီအိုကပ် အာရှတိုကပ်ထံမှ သူ၏ ပိုင်နက်များကို ရုတ်သိမ်း၍ ဆီးရီးယားကို ရောမပြည်နယ်တစ်ခုအဖြစ် လျှော့ချသတ်မှတ်သောအခါ၊ ဆီးရီးယားသည် အောင်နိုင်ခံရပြီးရောမအင်ပါယာထဲသို့ ထည့်သွင်းခံရလေ၏။”

“ထိုတူညီသော တန်ခိုးသည်လည်း သန်ရှင်းသောပြည်၌ ရပ်တည်၍ ထိုပြည်ကို ဖျက်ဆီးပျက်စီးစေရန် ဖြစ်ရမည်။ ရောမသည် ဘီစီ ၁၆၁ ခုနှစ်တွင် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးဖြစ်သော ယုဒလူမျိုးတို့နှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့ခြင်းအားဖြင့် ဆက်နွယ်လာခဲ့ပြီး ထိုနေ့ရက်မှစ၍ ၎င်းသည် ပရောဖက်ပကြာခဒိန်၌ ထင်ရှားသော နှောတစ်ရပ်ကို ကိုင်စွဲလာခဲ့သည်။ သို့သော် ယုဒပြည်အပေါ် တကယ်အောင်ပွဲဖြင့် အုပ်ချုပ်ခွင့်ကို ဘီစီ ၆၃ ခုနှစ်မတိုင်မီ မရရှိခဲ့သေးသော်လည်း၊ ထိုအခါ၌ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပျက်လာခဲ့သည်။

“ပွန်တု၏ ဘုရင် မိသရိအာတကို ဆန့်ကျင်သည့် မိမိ၏ စစ်တပ်ထွက်ခွာမှုမှ ပေါ်ပေါက် ပြန်လာသောအခါ၊ ယုဒယေ၏ မင်းခေါင်အတွက် ပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်သော ဟိုင်ကာနနှင့် အာရစ်စတိုဘူလုတို့သည် အပြင်းအထန် ယှဉ်ပြိုင်လျက်ရှိကြသည်။ သူတို့၏ အမှုကိစ္စသည် ပေါ်ပေါက်ရသော ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး အာရစ်စတိုဘူလု၏ တောင်းဆိုချက်များတွင် မတရားမှုရှိကြောင်းကို သူသည် မကပြုမိ သိမငြိလေ၏။ သို့ရာတွင် မိမိ အလွန်ကာလကပြ တာဝန်တစ်ခုလျက်ရှိသည့် အာရစ်စတိုဘူလု၏ စစ်တပ်ချီတက်မှုကို အပိုဆောင်ရွက်ပြီးနောက်မှသာ ဤအမှုကို ဆုံးဖြတ်လိုသဖြင့်၊ ထိုအချိန်တွင် ပြန်လာကာ မျှတသင့်လျော်သည်ဟု ထင်မငြိသကဲ့သို့ သူတို့၏ အရေးကိစ္စများကို စီရင်ဖြေရှင်းပေးမည်ဟု ကတိပြုလေ၏။ ပေါ်ပေါက်၏ အမှန်တကယ် သဘာဝအားကို ထိုးဖောက်နားလည်ခဲ့သော အာရစ်စတိုဘူလုသည် ယုဒယေသို့ အလျင်အမြန် ပြန်သွားကာ မိမိ၏ လူမျိုးများကို လက်နက်တပ်ဆင်စေပြီး နောက်ဆုံးတွင် အခြားသူတစ်ဦးအား ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခြင်းခံရလိမ့်မည်ဟု မိမိ မငြိကြားသော ထိုမင်းခေါင်ကို မည်သည့် အနုတီရာယံကိုမဆို ရင်ဆိုင်၍ ထိန်းသိမ်းထားရန် ဆုံးဖြတ်လျက် အားသွန်ခွန်စိုက် ကာကွယ်ရန် ပြင်ဆင်လေ၏။ ပေါ်ပေါက်သည် ထိုထွက်ပြေးသူ၏ နောက်ကို အနီးကပ် လိုက်လံခဲ့သည်။ သူသည် ယရေရှလင်မြို့အနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ၊ အာရစ်စတိုဘူလုသည် မိမိပြုခဲ့သည့် လမ်းစဉ်အတွက် နှောတစ်ရပ်ပူ၍၊ သူ့ကို ကြိုဆိုရန် အပြင်သို့ ထွက်လာကာ အပြည့်အဝ နှာခံလက်အောက်ခံမည်ဟုလည်းကောင်း၊ ငွေကြေး အများအပြား ပေးမည်ဟုလည်းကောင်း ကတိပေးခြင်းအားဖြင့် အရေးကိစ္စများကို ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းရန် ကြိုးပမ်းလေ၏။ ပေါ်ပေါက်သည် ဤကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံ၍ စစ်သားတပ်ခွဲတစ်စုကို ဦးစီးစေလျက် ဂါဘီနီယုကို ထိုင်ဂေကို လက်ခံရယူရန် စေလွှတ်လေ၏။ သို့သော် ထို ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ယရေရှလင်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ၊ မျိုငြာခါးများကို မိမိအား ဆန့်ကျင်၍ ပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရပြီး မျိုငြိုးထိပ်မှ “ဤမျိုငြာသည် ထိုသဘာဝတူညီချက်အတိုင်း မလိုက်နာနိုင်” ဟူ၍ ပြောကြားခြင်းကို ကြားရလေ၏။”

“ပွန်ပသေသည် ဤသို့ အပြစ်ဒဏ်မခံဘဲ မိမိကို လှည့်စားခွင့်မပြုသဖြင့်၊ မိမိနှင့်အတူ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သော အာရစ်စတိုဘူလုကို သံချောင်းခတ်၍ ချက်ချင်းပင် မိမိ၏ စစ်တပ်တစ်ရပ်လုံးနှင့် ယရေရှလင်မြို့ကို တိုက်ခိုက်ချီတက်သွားလေ၏။ အာရစ်စတိုဘူလု၏ ပါတီဝင်တို့သည် ထိုနေ့ရက်ကို ကာကွယ်ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ကြသော်လည်း၊ ဟိုင်ကာန၏ ပါတီဝင်တို့သည် မျိုငြာခါးများကို ဖွင့်ပေးရန် လိုလားကြ၏။ နောက်ဆုံးဖော်ပြခဲ့သော အုပ်စုသည်

အများစုဖြစ်၍ အောင်နိုင်သဖြင့်၊ ပွန်ပသေသည် မျိုငြဲသို့ လွတ်လပ်စွာ ဝင်ရောက်ခွင့်ရလေ၏။ ထိုအခါ အာရမုစတိုဘုလု၏ နောက်လိုက်တို့သည် ဗိမာန်တော်တော်ပင်သို့ ဆုတ်ခွာသွားကပြီ။ ပွန်ပသေသည် ထိုနရောကို သိမ်းယူရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသကဲ့သို့ပင်၊ သူတို့သည်လည်း ထိုနရောကို ကာကွယ်ရန် အပညွှတ်အဝ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားကပြော၏။ သုံးလအဆုံးတွင် တိုက်ခိုက်ဝင်ရောက်နိုင်လောက်အောင် မျိုးရိုး၌ ပါဝင်ကွဲပြားစီးရာတစ်ခု ပျက်ပြယ်နိုင်ခဲ့ပီပြီ၊ ထိုနရောကို ဓားလက်နက်ဖြင့် တိုက်ယူသိမ်းပိုက်လိုက်ကပြော၏။ ထိုနရော ဆက်လက်ဖြောင့်ပွားသော ကြောက်မက်ဖွယ် သတ်ဖြတ်မှုအတွင်း လူတစ်သောင်းနှစ်ထောင် သေဆုံးခဲ့ကပြော၏။ သမိုင်းရေးသားသူက မှတ်ချက်ချသည်မှာ၊ ထိုအချိန်၌ ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပုံခြင်းအမှု၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေကပြော၏။ ယေရှုခရစ်တော်တို့သည် တည်ငြိမ်သောလက်နှင့် မလုပ်မရှားသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မိမိတို့၏ ပုံမှန်အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နေကပြောသည်ကို မငြိမ်ငြားမှု စိတ်ကို ထိခိုက်စေသော မငြိမ်ငြားမှုတစ်ခု ဖြစ်လေ၏။ သူတို့အနီးပတ်လည်၌ သူတို့၏ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သတ်ဖြတ်ခံနေရကပြီ။ မကပြောသကဲ့သို့ သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်သွေးသည်လည်း သူတို့ ယေရှုခရစ်တော် ယေရှုအကောင်တို့၏ သွေးနှင့် ရောနှောသွားလေသော်ငြားလည်း၊ ထိုပိုင်းထန်ရမ်းကားသော ဆူပူသောင်းကျန်းမှုကို မသိမသာဖြစ်နေသကဲ့သို့ ထင်ရှားလေ၏။”

“စစ်ပွဲကို အဆုံးသတ်ပီပြင်စေကာ၊ ပွန်ပသေသည် ယေရှုလင်မိုးရိုးများကို ဖြိုဖျက်ခဲ့ပီပြီ၊ မျိုးအချို့ကို ယုဒပညွှတ်၏ အုပ်ချုပ်မှုအာဏာမှ ဆီးရီးယား၏ အုပ်ချုပ်မှုအာဏာသို့ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ကာ၊ ယုဒလူတို့အပေါ် အခွန်တင်ခဲ့သည်။ ထိုကဏ္ဍ၌ ယေရှုလင်မိုးသည် “glorious land” ကို မိမိ၏ သံကဲ့သို့ခိုင်မာသော လက်ချုပ်အောက်တွင် လုံးဝမျှဖြုတ်သည့်တိုင်အောင် ထိန်းသိမ်းထားမည့် ထိုအာဏာ၏ လက်ဝယ်သို့ စစ်အောင်နိုင်မှုအားဖြင့် ပထမဆုံးအကျိုး ကျရောက်သွားခဲ့သည်။”
Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259, 260.

ဤလောလောချက်ကို နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဆက်လက်တင်ပြသွားမည်။

ဘုရားသခင်၏လူတို့အကဲပြား အငြင်းပွားမှု သို့မဟုတ် လုံ့ဆော်လှုပ်ရှားမှု မရှိခြင်းကို၊ သူတို့သည် မှန်ကန်သောအယူဝါဒကို တင်းကျပ်စွာ ကိုင်စွဲနေကပြောခြင်း အပို၌သတ်သက်သောအဖွဲ့ မယူမှတ်သင့်ပေ။ သူတို့သည် အမှန်တရားနှင့် အမှားကို ထင်ရှားစွာ ခွဲခြားမသိမမြင်နိုင်ကပြောခြင်းကို ကြောက်ရွံ့စရာ အကဲဖြတ်ခြင်းရှိ၏။ ကျမ်းစာတော်ကို စူးစမ်းလေ့လာခြင်းကပြောခြင်း မေးခွန်းအသစ်များ မပေါ်ပေါက်လာသောအခါ၊ မိမိတို့တွင် အမှန်တရားရှိသည်ကို သေချာစေရန် လူတို့ကို ကိုယ်တိုင် သမုမာကျမ်းစာကို ရှာဖွေစစ်ဆေးရန် တိုက်တွန်းစေမည့် အမင်္ဂလာများ မဖြစ်ပေါ်သောအခါ၊ ယခုအချိန်၌ပင် လူများစွာသည် ရှေးကာလကကဲ့သို့ အစဉ်အလာကို ဆုပ်ကိုင်ကပြောခြင်းဖြစ်၍ မိမိတို့မသိသောအရာကို ကိုးကွယ်ကပြောခြင်းမရှိပေ။

“ယခုအချိန်ဆိုင်ရာ သမုမာတရားကို သိရှိသည်ဟု ဝန်ခံကပြော အများအပြားသည် မိမိတို့ ယုံကြည်သောအရာကို မသိကပြောခြင်းကို ကျွန်ုပ်အား ပြောထားသည်။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအတွက် သက်သေထောက်အထားများကို နားမလည်ကပြော၊ ယခုကာလအတွက် လုပ်ဆောင်ရမည့်အမှုတော်ကိုလည်း မှန်ကန်စွာ တန်ဖိုးထားမသိကပြော၊ စမ်းသပ်ခြင်းကာလ ရောက်လာသောအခါ ယခုအခါ အခြားသူတို့အား ဟောပြောနေကပြောသော လူအချုပ် မိမိတို့ ကိုင်စွဲထားသော ရပ်တည်ချက်များကို စစ်ဆေးကပြောရာ၌ ကျွန်ုပ်ဖွယ် အကဲဖြတ်ခြင်းပုံဖြုတ် မပေးနိုင်သော အရာများစွာ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ စမ်းသပ်ခြင်းမခံရမီက သူတို့သည် မိမိတို့၏ အလွန်ကြီးမားသော မသိနားမလည်မှုကို မသိခဲ့ကပြော၊ ထိုပို၌ အသင်းတော်အတွင်း၌လည်း မိမိတို့ ယုံကြည်သောအရာကို နားလည်ကပြောသည်ဟု အလိုအလျောက် မှတ်ယူနေကပြောသော လူအများရှိကပြောသည်။ သို့သော် အငြင်းပွားမှု ပေါ်ပေါက်လာမချင်း သူတို့သည် မိမိတို့၏ အားနည်းချက်ကို မသိကပြော၊ ယုံကြည်ခြင်းတူညီသောသူတို့ထံမှ ခွဲထားခံရ၍ မိမိတို့၏ ယုံကြည်ချက်ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြရန် တစ်ဦးတည်း သီးသန့် ရပ်တည်ရန် အတင်းအကျပ်

ဖဏ္ဍိလာသဒေအခါ မိမိတို့ သမုမာတရားအဖဏ္ဍိ လက်ခံခဲ့သောအရာများနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိတို့၏ အယူအဆများ အလွန်ရှုပ်ထွေးနေကြောင်းကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် သူတို့သည် အံ့အားသင့်ကြသိမ့်မည်။ အမှန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့အကဲဖြတ်တွင် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထံမှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်နှင့် ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်ပညာ၏အစား လူ့ဉာဏ်ပညာကို ထား၍ လူသားတို့ဘက်သို့ လှည့်ပြောင်းသွားခြင်းတစ်ရပ် ရှိခဲ့ပေပြီဖြစ်သည်။

“ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏လူမျိုးကို နှိုးဆော်တော်မူလိမ့်မည်။ အခြားနည်းလမ်းများ မအောင်မြင်လျှင်၊ မှားယွင်းသောသွန်သင်ချက်များသည် သူတို့အတွင်းသို့ ဝင်လာလိမ့်မည်။ ထိုအရာများက သူတို့ကို စိစစ်ခဲ့ထုတ်၍ ဖျင်းကို ဂျုံမှ ခွဲထုတ်မည်။ သခင်သည် မိမိ၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့အား အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးထလာကရိန် ခေါ်တော်မူ၏။ ဤကာလနှင့် သင့်လျော်သော အဖိုးတန်အလင်းသည် ရောက်ရှိလာပြီ။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် တိုက်ရိုက်ကျရောက်လျက်ရှိသော အနုတရားများကို ဖော်ပြပေးသော သမုမာကျမ်းစာအမှန်တရား ဖြစ်၏။ ဤအလင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သမုမာကျမ်းစာကို လုံ့လဝီရိယရှိစွာ လေ့လာစေခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ စွဲကိုင်ထားသော ရုပ်တည်ချက်များကို အလွန်တိကျပြတ်သားစွာ စစ်ဆေးသုံးသပ်စေခြင်းသို့ ဦးဆောင်သင့်၏။ ဘုရားသခင်သည် အမှန်တရား၏ ရှုထောင့်အလုံးစုံနှင့် ရုပ်တည်ချက်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆုတောင်းခြင်းနှင့် အစာရောင်ခြင်းဖြင့် အပြည့်အဝ၊ မလျှော့မပူမရွံ့ ဇွဲရှိစွာ စူးစမ်းရှာဖွေကေြန် အလိုတော်ရှိတော်မူ၏။ ယုံကြည်သူတို့သည် အမှန်တရားဟူသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို ဆိုင်ရာ ထင်မြင်ယူဆချက်များနှင့် မရှင်းမလင်းဖြစ်သော အယူအဆများအပေါ် အနားယူမနေရ။ သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အပေါ် ခိုင်မာစွာ အခြေပြုထားရမည်။ သို့မှသာ စမ်းသပ်ခြင်း၏အချိန် ရောက်လာ၍ သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအတွက် ဖြေကပြုရန် ကောင်းစွာစီမံထားရှိရသည့် ခေါ်ဆောင်ခြင်းခံရသောအခါ၊ သူတို့အတွင်းရှိ မျှော်လင့်ခြင်း၏ အကဲဖြတ်ရင်းကို နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် ကြောက်ရွံ့ရုံရှိသောခြင်းဖြင့် ဖော်ပြနိုင်ကြသိမ့်မည်။

“လုံ့ဆော်လော့၊ လုံ့ဆော်လော့၊ လုံ့ဆော်လော့။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လောကသို့ တင်ပြသည့် အကဲဖြတ်အရာများကို ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အသက်ရှင်သော အမှန်တရားတစ်ရပ်အဖဏ္ဍိ ဖြစ်နေကြပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၏ အခြေခံဆိုင်ရာ အချက်အလက်များဟု မှတ်ယူသော သွန်သင်ချက်များကို ကာကွယ်ရာ၌၊ လုံးဝ မှန်ကန်ခိုင်မာခြင်း မရှိသော အငြင်းပွားချက်များကို မိမိတို့အသုံးမပြုစေရန် အလွန်အရေးကြီးသည်။ ထိုအငြင်းပွားချက်များသည် ဆန်ကျင်သူတစ်ဦးကို တိတ်ဆိတ်သွားစေနိုင်သော်လည်း၊ သမုမာတရားကို ဂုဏ်တင်ခြင်း မပြုကြ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆန်ကျင်ဘက်သူများကို တိတ်ဆိတ်စေရုံမျှသာမက၊ အနီးကပ်ဆုံးနှင့် အစူးစမ်းဆုံး စစ်ဆေးမှုကိုလည်း ခံနိုင်ရည်ရှိမည့် ခိုင်မာသော အငြင်းပွားချက်များကို တင်ပြသင့်သည်။ အငြင်းပွားဆွဲဆွဲဆွဲများအဖဏ္ဍိ မိမိတို့ကိုယ်ကို လေ့ကျင့်ပျော်ပျံ့ထောင်ထားသူများအတွက်၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မျှတစွာ မကိုင်တွယ်မိကမမြည့် အနုတရားကျမ်းစာများလှသည်။ ဆန်ကျင်သူတစ်ဦးနှင့် ရင်ဆိုင်ရာတွင်၊ ယုံကြည်သူအား ယုံကြည်ချက်ပိုမိုခိုင်မာစေရန်သာ ကြိုးစားခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ ထိုသူ၏ စိတ်ထဲ၌ ယုံကြည်လက်ခံမှုကို နှိုးထစေနိုင်မည့် နည်းလမ်းဖြင့် အကဲဖြတ်အရာများကို တင်ပြရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ အလေးအနက်ထားသော ကြိုးပမ်းမှု ဖြစ်သင့်သည်။”

“လူ၏ ဉာဏ်ပညာဆိုင်ရာ တိုးတက်မှုသည် မည်မျှပင် ဖြစ်နေစေကာမူ၊ ပို၍ကြီးမားသော အလင်းကို ရရှိရန် သမုမာကျမ်းစာကို စေ့စေ့စပ်စပ်၍ အဆက်မပြတ် ရှာဖွေလေ့လာရန် မလိုအပ်တော့ဟု သူသည် တစ်ခဏမျှ မထင်မှတ်စေရ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူမျိုးတစ်ရပ်အနေဖြင့် တစ်ဦးချင်းစီ ပရောဖက်ပျံချက်များကို လေ့လာသော ကျောင်းသားများဖြစ်ကရိန် ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံထားရကြသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံ တင်ပြပေးမည့် အလင်းရောင်၏ မည်သည့် ရောင်ခံပြည့်စုံစေခြင်းကိုမဆို ပိုင်းခြားသိမြင်နိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်စိတ်အားထက်သန်စွာ

စောင့်ကြည့်နေရမည်။ အမှန်တရား၏ ပထမဆုံး တောက်ပလင်းလက်မှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖမ်းယူရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ဆုတောင်းလျက် လောကအားဖြင့် ပိုမိုရှင်းလင်းသော အလင်းကို ရရှိနိုင်ကာ၊ ထိုအလင်းကို အခြားသူများ၏ ရှုသို့လည်း ယူဆောင်တင်ပို့နိုင်သည်။”

“ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် မိမိတို့၏ လက်ရှိရရှိထားသော အလင်းပေးခြင်း၌ စိတ်အေးချမ်းသာ၍ ကျေနပ်လျက်ရှိကြပြန်အံ့။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို မျက်နှာသာပေးတော်မမူကခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သဘောတူ သိနိုင်သည်။ သူတို့သည် မိမိတို့အတွက် ထွန်းလင်းလျက်ရှိသော တိုးပွားလာသည့် အလင်း၊ အစဉ်အမပြုမိတိုးပွားလျက်ရှိသော အလင်းကို လက်ခံရရှိနိုင်ရန် အစဉ်မပြတ် ရှုသို့ တိုးလျက်သွားကပြန်မည်ဟုသည်မှာ ကိုယ်တော်၏ အလိုတော်ဖြစ်သည်။ အသင်းတော်၏ လက်ရှိသဘောထားသည် ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မမူသော အရာဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်အားထားမှုတစ်ရပ် ဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီး၊ ထိုကခြင်း သူတို့သည် ပိုမိုသော သမုမာတရားနှင့် ပိုမိုကျိုးစားသော အလင်းကို လိုအပ်သည်ဟု မခံစားကြဘဲပေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုအချိန်ကာလ၌ အသက်ရှင်လျက်ရှိကြရာတွင်၊ စာတန်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ညာဘက်နှင့် ဘယ်ဘက်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေ့နှင့် နောက်၌ လှုပ်ရှားလုပ်ဆောင်လျက်ရှိ၏; သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လူမျိုးတစ်ရပ်အနေဖြင့် အိပ်မက်ကျလျက်ရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်မှာ ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရန် နိုးဆော်သည့် အသံတစ်သံကို ကြားရစေခြင်းဖြစ်သည်။” Testimonies, volume 5, 707, 708.